

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA ORAZ LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 26 października 1972 r.

w sprawie sposobu określania gruntów rolnych i leśnych zagrożonych erozją oraz zasad i trybu przeciwdziałania erozji.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek dokonywania inwentaryzacji gruntów rolnych i leśnych ulegających erozji.

2. Inwentaryzację gruntów wykonują organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydentów powiatowych rad narodowych.

§ 2. Inwentaryzacja gruntów rolnych i leśnych ulegających erozji może mieć charakter ogólny lub szczegółowy.

§ 3. Inwentaryzację ogólną sporządza się dla wszystkich obszarów gruntów zagrożonych erozją na podstawie map glebowo-rolniczych w skali 1:25 000 lub innych map wskaźujących na rodzaj utworu, z którego powstała gleba, a także na podstawie map topograficznych.

§ 4. Inwentaryzację szczegółową sporządza się na podstawie map glebowo-rolniczych w skali 1:5 000 oraz map topograficznych wyłącznie dla obszarów, dla których opracowuje się:

- 1) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 2) projekt wyznaczenia terenów budowlanych na obszarach wsi,
- 3) założenia gospodarczo-przestrzenne do projektu scalenia lub wymiany gruntów,
- 4) projekt gospodarczego urzędzenia państwowego lub spółdzielczego gospodarstwa rolnego,
- 5) projekt melioracji,
- 6) dokumentację techniczną zagospodarowania gruntów spółki wodnej.

§ 5. 1. Na podstawie wyników inwentaryzacji sporządza się plan kompleksowej ochrony gruntów rolnych i leśnych przed erozją, zwany dalej „planem kompleksowej ochrony”, ustalający właściwy w danych warunkach sposób użytkowania gruntów.

2. W planie kompleksowej ochrony należy określić termin, warunki, sposoby i zadania w zakresie:

- 1) wprowadzania ustalonego sposobu użytkowania rolniczego lub leśnego gruntów,
- 2) dostosowania przestrzennego rozmieszczenia gruntów rolnych i leśnych oraz układu dróg do wymagań ochrony gleby przed erozją,
- 3) wykonania podstawowych i szczegółowych zabiegów przeciwoerozyjnych,
- 4) obowiązków właścicieli gruntów,

a w odniesieniu do gruntów leżących w zlewni potoków górskich należy dodatkowo określić sposób zabudowy koryta wodnego.

3. Do podstawowych zabiegów przeciwoerozyjnych zalicza się:

- 1) zabudowę wąwozów,

- 2) budowę zbiorników retencyjno-kolmatacyjnych,
- 3) budowę tarasów,
- 4) umocnienia dróg, rowów przydrożnych i rzek na terenach ulegających erozji,
- 5) zakładanie pasów zieleni ochronnej, biologiczną zabudowę potoków górskich i ich zlewni oraz biologiczną zabudowę koryt rzek i cieków wodnych,
- 6) rekultywację nieużytków.

4. Do szczegółowych zabiegów przeciwoerozyjnych zalicza się:

- 1) wykonywanie zabiegów technicznych na użytkach rolnych (płotki, groble, rowy),
- 2) zakładanie trwałych użytków zielonych,
- 3) zakładanie sadów na zboczach,
- 4) zadrzewianie i zakrzewianie,
- 5) wprowadzanie przeciwoerozyjnego układu pól,
- 6) zabiegi agromelioracyjne.

5. Projekt planu kompleksowej ochrony powinien być wykonany co najmniej w 2 wariantach użytkowania gruntów, z określeniem wartości niezbędnych nakładów i przewidywanych efektów.

§ 6. Projekt planu kompleksowej ochrony opracowuje się na podstawie zlecenia:

- 1) organu do spraw:
 - a) rolnictwa i leśnictwa,
 - b) ochrony środowiska
 prezydium powiatowej rady narodowej lub
- 2) państwowego gospodarstwa rolnego, leśnego albo rolniczej spółdzielni produkcyjnej, zaopiniowanego przez właściwy do spraw rolnictwa i leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 7. Projekt planu kompleksowej ochrony przed zatwierdzeniem powinien być wyłożony do wglądu właścicieli gruntów na okres 21 dni w celu zgłoszenia uwag i wniosków.

§ 8. 1. Projekt planu kompleksowej ochrony zatwierdza prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek organu do spraw rolnictwa i leśnictwa tego prezydium, sporządzony po zasięgnięciu opinii organu do spraw ochrony środowiska.

2. Jeżeli projekt planu kompleksowej ochrony obejmuje obszary położone w granicach administracyjnych dwóch lub więcej powiatów — zatwierdzenia dokonuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a jeżeli są to obszary położone na terenie dwóch lub więcej województw — prezydium wojewódzkiej rady narodowej, na której terenie działania położona jest większa część obszaru objętego projektem, w porozumieniu z prezydiami zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych.

3. Po zatwierdzeniu planu kompleksowej ochrony organ do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej określa obowiązki właścicieli gruntów stosownie do przepisów art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249).

§ 9. 1. Podstawowe zabiegi przeciwerozyjne wykonywane są na koszt Państwa.

2. Szczegółowe zabiegi przeciwerozyjne wykonują właściciele gruntów w ramach własnych środków.

§ 10. Konserwacji i eksploatacji urządzeń, powstałych w wyniku wykonania:

- 1) podstawowych zabiegów przeciwerozyjnych — dokonuje się na koszt Państwa,
- 2) szczegółowych zabiegów przeciwerozyjnych — dokonuje się na koszt właściciela gruntu.

§ 11. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) prezydiów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Okuniewski*

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

306

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 października 1972 r.

w sprawie uczestnictwa Fidżi w Konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 12 czerwca 1972 r. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych otrzymał notyfikację Rządu Fidżi informującą, że państwo to uważa się za związane Konwencją o zwalczaniu

handlu kobietami i dziećmi, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 125, poz. 893).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

307

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 października 1972 r.

w sprawie przystąpienia Malesji do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 21 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), został złożony dnia 4 lipca 1972 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Malesji do powyższej konwencji z następującym zastrzeżeniem:

„Rząd Malesji nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 19 Konwencji”.

Zgodnie z artykułem 26 Konwencji weszła ona w życie w stosunku do Malesji dnia 2 października 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

308

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 października 1972 r.

w sprawie przystąpienia Kuby do Międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu Międzynarodowego Urzędu dla Zwalczania Epizootii, podpisanego w Paryżu dnia 25 stycznia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 6 Międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu Międzynarodowego Urzędu dla Zwalczania Epizootii, podpisanego w Paryżu dnia 25 stycznia 1924 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 108, poz. 767), został złożony Rządowi Francus-

kiemu dnia 4 września 1972 r. dokument przystąpienia Kuby do powyższego porozumienia i w tym dniu weszło ono w życie w stosunku do Kuby.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*